

— Не халва, а маслини.
— Що? Халва ли казвашъ?

— Ще те бия, маслини да вземешъ!

— Азъ мислѣхъ, че искашъ халва.

Когато чуете добре, не питайте по два-три пѣти, а отивайте веднага да изпълнит: поржчката.

Добрината не бива да се напомня. Двама пѣтника пѣтували заедно и станали побратими. Когато замръкнали на полето, единиятъ нѣмалъ съ какво да се завие, за да

преспятъ на полето, а другиятъ ималъ два кожуха. Последниятъ далъ единия кожухъ на побратима си да се завие съ него, но на другия день постоянно викалъ по пѣтя:

— Добре си поспа подъ моя кожухъ! Добре, че имахъ два кожуха, щѣше да измръзнешъ! Моятъ кожухъ... Моятъ кожухъ!“ Цѣлъ день повтарялъ това.

Дотѣгнало на другия да слуша, грабналъ кожуха и го захвърлилъ въ рѣката.

Когато правите добро, не го напомняйте постоянно.

ТЪРЖЕСТВЕНТО ВЛИЗАНЕ НА ИИСУСА ВЪ ИЕРУСАЛИМЪ

Народътъ се раздвижи силно,
щомъ зърна своя вождъ и Богъ —
възседналъ на ослица. Мила
картина — изворъ на възторгъ!
И всички, като родни братя,
постлаха до Иерусалимъ
съ килими, съ клончета — земята
предъ стѣпките на Божий Синъ.
Часъ незабравимъ и тържественъ,
часъ на възхвала на Христа!
Съ гъмжило пѣтя се премрежи.
Кънтѣше отъ уста въ уста:
— Осана! Слава на небето!
Да бжде съ миръ благословенъ
Синътъ Давидовъ! Вѣковетъ
да величаятъ тоя день! —
Христосъ, възторжено посрешнатъ,
навлѣзе въ хубавия градъ,